

CRÍTICA CINEMA

Marcel·lí Borrell

L'ull (fílmic) que escorcolla

1 De què va? Una estudiant de cinema se'n va de pràctiques a Obaba, perdut poble basc, on descobreix un món d'intrigues a partir d'una foto escolar...

2 Com va? Inquietant, abrupta, curiosa etologia del comportament humà en un cau reduït. Montxo Armendáriz (*Secretos del corazón*) adopta vuit contes de Bernardo Atxaga, Obabakoak, i en fa un relat coral atent als conflictes entre nens i nenes, dones i homes, quan la por, el desassossec vital, quan un llangardaix anomenat neguit forada els tímpanes i impressiona la retina i l'objectiu de la càmera. Ben mirat, Armendáriz juga al cinema dins el cinema en una reflexió gens pe-

dant –si de cas pedestre, o ruralista- sobre la capacitat del propi cinema i la seva influència fascinant per trobar sentit existencial a això que hem convingut titllar el viure. En aquest aspecte, el film estableix lligams dramàtics alhora que deslloriga conclusions. Tot saltant en el temps i l'espai, *Obaba* s'estructura en seqüències seques, moroses, de llums ancestrals que ens remetien a moments pretèrits. Un joc de miralls localistes que abasten reflexos

universals. El film confirma valors com la López de Ayala, Fernández, Botto, alhora que descobreix una jove actriu bàrbara, la Lennie.

3 I va: ideal per a públics atents i per a reconciliar-se amb el cinema espanyol.

Obaba

*Director: Montxo Armendáriz.
Intèrprets: Bárbara Lennie, Pilar López de Ayala, Eduard Fernández,
Juan Diego Botto, Héctor Colomé.
Espanya, 2005. 106 minuts. Rambla.*